

9 Μαρτίου 2017

Αυλίζα Αχαρνών: Η λεηλασία ενός σχολείου που δεν λειτούργησε ποτέ

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Image not found or type unknown

Ρεπορτάζ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Φωτογραφίες: ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΥΤΑΦΗΣ

Σε κάθε βήμα πατάει σε θρύμματα τζαμιών και χρησιμοποιημένες σύριγγες. Καθώς προσπαθεί να συλλάβει το μέγεθος της καταστροφής, η φιγούρα ενός άντρα ξεπροβάλλει πίσω του, τρεκλίζοντας στα χαλάσματα. Οι πλιατσικολόγοι απογύμνωσαν τα παράθυρα από τα κουφώματα, ξήλωσαν τα καλώδια, εξαφάνισαν μέχρι και τον ανελκυστήρα. «Τα διέλυσαν όλα», μονολογεί ο Κώστας Κούτας. «Τίποτα πια δεν θυμίζει γιατί χτίστηκε αυτό το κτίριο».

Στην Αυλίζα Αχαρνών, περικυκλωμένο από πιάτσες διακίνησης ναρκωτικών, πλάι σε ρέμα που φουσκώνει επικίνδυνα σε κάθε βροχόπτωση, βρίσκεται το σχολείο που δεν λειτούργησε ποτέ.

Πάνω από δύο εκατομμύρια –για την ακρίβεια 2.045.866– ευρώ ξοδεύτηκαν για να

στεγαστεί εκεί ένα Γυμνάσιο. Ήδη από τότε που χτιζόταν ήταν γνωστά τα κρούσματα εγκληματικότητας στην περιοχή. Ενδεχομένως θεωρήθηκε ότι ένας χώρος εκπαίδευσης θα άλλαζε τις ισορροπίες. Αυτή η πρόθεση όμως δεν υποστηρίχθηκε όπως θα έπρεπε. Μία σειρά λάθος επιλογών και έλλειψης σχεδιασμού από τους αρμόδιους φορείς οδήγησε στην πλήρη απαξίωση του κτιρίου.

Την τελευταία δεκαετία διεξάγονται συνεχώς δίκες συλληφθέντων πλιατσικολόγων. Ο κ. Κούτας, που είχε διατελέσει πρόεδρος στην Επιτροπή Παιδείας του Δήμου Αχαρνών, λέει ότι η τελευταία υπόθεση έφτασε στο ακροατήριο τον περασμένο Νοέμβριο και η μεγαλύτερη ποινή που έχει επιβληθεί μέχρι στιγμής είναι φυλάκιση επτά ετών.

Χρονικό απαξίωσης

Η ιστορία ξεκινάει το 1997, όταν με κοινή υπουργική απόφαση απαλλοτριώνεται έκταση στην Αυλίζα Αχαρνών για την ανέγερση διδακτηρίου. Η σύμβαση του αναδόχου με τον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων υπογράφεται το 2004 και τρία χρόνια αργότερα το σχολείο παραδίδεται προς χρήση στη δημοτική αρχή. Στην πινακίδα του -που παραμένει μέχρι σήμερα στη θέση της- φέρει τυπικά την ονομασία «10ο Γυμνάσιο». Εκεί όμως επρόκειτο να στεγαστεί το 13ο Γυμνάσιο το οποίο ιδρύθηκε στα χαρτιά τον Ιούνιο του 2007.

Τότε, στην Επιτροπή Παιδείας του δήμου βρισκόταν η προκάτοχος του κ. Κούτα, Μαρία Χαριτίδου. «Υπήρχε αίθουσα υπολογιστών, χημείο και οι βρύσες ενεργοποιούνταν με φωτοκύτταρο, όλα λειτουργούσαν άψογα», λέει.

Η επιλογή του συγκεκριμένου σημείου όμως αποδείχθηκε προβληματική. Δεν ήταν μόνο το ρέμα που κόβει στα δύο τον δρόμο μπροστά από την κεντρική πύλη. Σε ακτίνα μικρότερη των δύο χιλιομέτρων λειτουργούν άλλα τέσσερα Γυμνάσια, ενώ όπως αναφέρει η κ. Χαριτίδου οι γονείς αρνούνταν να στείλουν τα παιδιά τους σε μια περιοχή με έντονη εγκληματικότητα. Αργότερα ο κ. Κούτας κατάφερε να συγκεντρώσει 25 παιδιά που ήδη φοιτούσαν σε άλλο σχολείο, όμως και πάλι δεν γινόταν να λειτουργήσει με αυτό τον περιορισμένο αριθμό μια μονάδα που προοριζόταν τουλάχιστον για δεκαπλάσιους μαθητές.

Η φύλαξη των άδειων εγκαταστάσεων ανατέθηκε σε δύο δημοτικούς υπαλλήλους, οι οποίοι συχνά δέχονταν απειλές από πλιατσικολόγους. Οι μεγάλες καταστροφές ξεκίνησαν το 2009. Ενδεικτικά τον Φεβρουάριο εκείνου του έτους άγνωστοι κατέστρεψαν πόρτες αλουμινίου και άδειασαν πυροσβεστήρες. Τον επόμενο μήνα αφαίρεσαν 17 παράθυρα, δύο πόρτες, καθώς και τα καλύμματα των ρολογιών της ΔΕΗ. Τον Σεπτέμβριο του 2010 οι ζημιές επεκτάθηκαν στα κλιματιστικά, τις ψευδοροφές, τα καλώδια και τα υδραυλικά, ενώ το κόστος τους τότε εκτιμήθηκε

Υπάλληλοι του Δήμου Αχαρνών ζητούσαν τότε από την Τεχνική Υπηρεσία και τον αρμόδιο αντιδήμαρχο να ληφθούν μέτρα προστασίας: σφράγιση κάθε εσωτερικής πόρτας, περίφραξη τζαμαριών, ακόμη και ανάθεση της φύλαξης σε ιδιωτική εταιρεία.

Στο μεταξύ, στο άδειο σχολείο είχε τοποθετηθεί διευθυντής. Με επιστολή του στις

7 Σεπτεμβρίου 2009 προς τη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής ανέφερε ότι είχε ζητήσει να αποκατασταθούν οι φθορές και να απολυμανθούν οι εγκαταστάσεις για να λειτουργήσει το σχολείο. «Εκφράζουμε την ανησυχία μας», έγραφε, «ότι οι γονείς θα αντιδράσουν στην απαράδεκτη κτιριακή κατάσταση του σχολείου εκτός και αν εκεί αποβλέπουν ορισμένοι».

Ακολούθησαν προσπάθειες της δημοτικής αρχής να μεταφερθεί εκεί το ΙΕΚ Αχαρνών, όμως και αυτές δεν τελεσφόρησαν. Καθηγητές και σπουδαστές ήταν αρνητικοί.

Ο νέος ένοικος

Η φύλαξη του κτιρίου σταματά όταν εγκαταλείπεται οριστικά κάθε προσπάθεια αξιοποίησής του ως σχολικής στέγης. Η λεηλασία συνεχίζεται. Το δημοτικό συμβούλιο Αχαρνών, έπειτα από αιτήματα πολιτών, ζητεί έκτοτε να μεταφερθεί εκεί το αστυνομικό τμήμα της περιοχής. Τον παραλογισμό της υπόθεσης θίγει τα τελευταία χρόνια με ερωτήσεις του στη Βουλή ο βουλευτής Βασίλης Οικονόμου. «Χάσκει διαλυμένο, λεηλατημένο και ερείπιο. Αυτή είναι η Ελλάδα σήμερα», είχε πει σε μία από τις τοποθετήσεις του.

Καθημερινά περισσότεροι από 10 χρήστες ναρκωτικών ετοιμάζουν τις δόσεις τους στα χαλάσματα.

Ως υπουργός Προστασίας του Πολίτη, ο Γιάννης Πανούσης, επισκέπτεται το λεηλατημένο σχολείο τον Μάιο του 2015. Ακολούθως, ο Δήμος Αχαρνών υπογράφει με την ΕΛ.ΑΣ. μνημόνιο συνεργασίας το οποίο προβλέπει την αξιοποίηση του κτιρίου με τη «δημιουργία ισχυρού αστυνομικού τμήματος». Μια από τις

προτάσεις που συζητήθηκε είναι να λειτουργήσουν εκεί και ξενώνες αστυνομικών. Το ζήτημα όμως ακόμη δεν έχει διευθετηθεί. Ενας από τους λόγους φέρεται πως είναι και το κόστος αποκατάστασης των ζημιών, παρά τις λύσεις χρηματοδότησης που έχουν προταθεί κατά καιρούς.

«Δυστυχώς μέχρι και σήμερα διάφορα μικρά και μεγάλα προσκόμματα δεν έχουν επιτρέψει σε αυτή τη συνεργασία να ολοκληρωθεί. Πιστεύω είναι ξεκάθαρα το θέμα ότι εδώ χρειάζεται η πολιτική βούληση του υπουργού και κανενός άλλου», λέει στην «Κ» ο δήμαρχος Αχαρνών Γιάννης Κασσαβός (που εξελέγη το 2014). «Είναι βέβαιο ότι αυτός ο χώρος δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει σαν σχολείο. Ήταν μάλλον μια άστοχη ενέργεια από πλευράς της Πολιτείας η οποία πρακτικά καταδικάστηκε να έχει σήμερα αυτή την εικόνα, μια εικόνα που με κάνει και ως πολίτη και ως δήμαρχο της πόλεως να θλίβομαι».

Αυτή την εβδομάδα ο κ. Κασσαβός συνάντησε ξανά στελέχη του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη μεταφέροντας και πάλι αιτήματα συμπολιτών του για αντιμετώπιση του ζητήματος, προκειμένου «να εδραιωθεί αίσθημα ασφάλειας».

Κάτοικοι που ζουν γύρω από το σχολείο δεν θέλησαν να μιλήσουν επώνυμα στην «Κ», φοβούμενοι για τις περιουσίες τους. Ήδη αρκετοί έχουν μετακομίσει. Το ίδιο σκέφτεται να πράξει και μια γυναίκα που ζει τέσσερις δεκαετίες εκεί, δεν βρίσκει όμως αγοραστή για το οικόπεδό της. Τα παιδιά της ήδη ζουν σε άλλα μέρη της Αττικής, στο νοίκι, ενώ είχαν ιδιόκτητα διαμερίσματα στην περιοχή.

Σε τρεις διαδοχικές πρωινές επισκέψεις της «Κ», περισσότεροι από 15 χρήστες ναρκωτικών ετοίμαζαν τις δόσεις τους μέσα στο σχολείο, ενώ τουλάχιστον τρεις έχουν εγκατασταθεί μόνιμα σε μια αίθουσα. Αντί για πόρτα έχουν φράξει με σανίδες την είσοδο. Ξαπλώνουν και ξυπνούν εκεί, σε ένα χώρο με μόνιμη οσμή ούρων και ακαθαρσιών.

Το διπλανό κτίριο πολλαπλών χρήσεων έχει καταστραφεί ολοσχερώς. Από την ψευδοροφή χάσκουν ξεχαρβαλωμένα φωτιστικά και σε τρύπες φωλιάζουν περιστέρια. Κάποιος από τους χρήστες έγραψε σε έναν τοίχο: «Μια φορά αν δοκιμάσεις, δεν υπάρχει γυρισμός».

Στο κυρίως κτίριο ο κ. Κούτας συνεχίζει την απαρίθμηση των ζημιών. «Εκεί είχε

αίθουσα, εδώ είχε αίθουσα, όλες ευάερες, ευήλιες...», λέει και κοντοστέκεται μπροστά από το άδειο φρεάτιο του ανελκυστήρα.

«Πώς βγήκε ολόκληρο ασανσέρ και κανείς δεν το πήρε χαμπάρι; Η κατάσταση είναι τραγική εδώ πέρα, αυτό δεν φαίνεται για κτίριο, φαίνεται σαν βομβαρδισμένη περιοχή. Σα να μπήκανε μέσα από το ISIS και να κατέστρεψαν τα πάντα».

Ρεπορτάζ: Γιάννης Παπαδόπουλος/ Κάμερα: Γιώργος Μουτάφης/ Γραφικό: Βαγγέλης Νάκας/ Μοντάζ: Στεφανία Γιαννίκου
Έντυπη

Πηγή: kathimerini.gr